

LAMPROSE samensmelting van LAMBERTA-ROSA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Combinatie van LAMBERTA en ROSA, zo aaneengevoegd dat de naam herinnert aan Ambrose, van Ambrosius (= 'Vol van amber' = zoetgeurige, harsachtige stof, verwerkt tot de godendrank ambrozijn).

1] **Lamberta**: vrouwelijke vorm van Lambert, samengestelde Germaanse naam:

1.1] 'lam-' is een verbastering van 'land'

1.2] '-bert' = 'stralend', 'prachtig'

Dus: 'schitterend in het land', 'beroemd in zijn land' enz.

*

Lamberta (ook **Landberga**; eigenlijk **Leudeberta** of **Lutberta**) van **Faremoutiers** (ook **van Brie** of **van Meaux**) osb, Frankrijk; † **7e eeuw**.

Feest 13 september.

Zij was benedictines ten tijde van de heilige abdis Sint Burgundofara († ca 655; feest 3 april). Zoals vele edezusters uit die tijd, leidde zij zo'n heilig leven, dat ze opgenomen werd in de plaatselijke heiligenkalender.

*

2] **Rosa**: Latijnse benaming voor de bloem: 'roos'; gaat terug op het Griekse woord 'to rhodion' = 'roos'; eigenlijk 'het roodkleurige'; (vgl. 'rhodo-dendron' = 'rode boom').

*

Roos als symbool

De roos is een dubbelzinnig symbool; zij duidt enerzijds op eeuwigheid (met hemelse volmaaktheid, volheid, goddelijke kracht, ideale wereld, levensgeheim, het onbekende, schoonheid en vreugde) en anderzijds op menselijke hartstochten, die van voorbijgaande aard zijn (met lustbevrediging, de vreugde van de wijn, zinsbegoocheling en betovering). Zij is tegelijk leven en dood, vruchtbaarheid en maagdelijkheid.

Bij de christenen herinnert zij aan het paradijs. Rode rozen betekenen liefde, naastenliefde; op Golgotha ontspringen ze uit Christus' wonden. De witte roos verzinnebeeldt onschuld, reinheid en kuisheid; op kerstvoorstellingen bloeien er in de winter en duiden op Maria als Koningin des Hemels. In haar litanie wordt Maria aangeropen als 'mystieke roos'.

Heiligen die een of meer rozen bij zich hebben, zijn o.a. Angelus, Cecilia, Dorothea van Cesarea, Eelko van Lidlum, Elisabeth van Thüringen, Elisabeth van Portugal, Rosa van Lima, Rosa van Viterbo, Rosalia van Sicilië.

*

Maria van de Heilige Rozenkrans (= Rosa); feest: 7 oktober; * 1571.

In de late middeleeuwen ontwikkelde zich - aanvankelijk vooral in de kringen der dominicanen - de rozenkrans als gebedsvorm. Zij bevat vijftien gebeurtenissen uit het leven van Maria, de zogeheten vijf droevige, vijf blijde en vijf glorievolle geheimen. Daar tussendoor wordt tien keer het Wees Gegroet gebeden, een gebed dat de engel Gabriël uitsprak op het moment dat hij Maria bezocht om haar de Blijde Boodschap te brengen dat zij Moeder van Jezus zou worden; het eindigt met de bede aan Maria dat zij onze voorspreekster wil zijn bij leven en sterven ("nu en in het uur van onze dood"). Niet alleen geestelijken, ook leken maakten het tot een geliefd devotiegebed, zij het dat leken de honderdvijftig wees-gegroeten bekortten tot vijftig (het zogenoemde 'rozenhoedje'). Paus Pius V gaf zijn goedkeuring aan deze devotie, nadat de Turken in de beslissende slag bij Lepanto (7 oktober 1571) waren teruggeslagen, naar het heet met behulp van Onze Lieve Vrouwe van de Rozenkrans. Vandaar dat het feest op 7 oktober werd geplaatst. Paus Clemens XI schreef het in 1716 aan de gehele geloofsgemeenschap voor als een verplicht gebed.

*

Er zijn meerdere heiligen van deze naam: **Rosa** (ook **Rosita**; gedoopt Isabella de Flores y Olivia) **van Lima** (ook **a Sancta Maria**) op.ter., Perú; mystica; † **1617**; **feest 23 & + 24 & 30** (voorheen) **augustus**. Zij was de eerste heilige van Amerikaanse bodem. Zij draagt als bijnaam 'de Bloem van Lima'. Zij is beschermheilige van Zuid-Amerika, West-Indië, de Filippijnen, Perú, Lima en zijn havenstad Callao; sinds 1668 ook van Sittard.

Bovendien is ze patrones van bloemisten, rozenkwekers en tuinlieden en wordt ze aangeropen tegen besmettelijke ziekten, haarroos (vanwege haar naam) en bij familieruzies.

*

Rosa (ook **Rosalia**) **van Viterbo** ofm.ter., Italië; mystica; † **1252**; **feest 6 maart** & 4 september.